

พิธีบัพติศมา

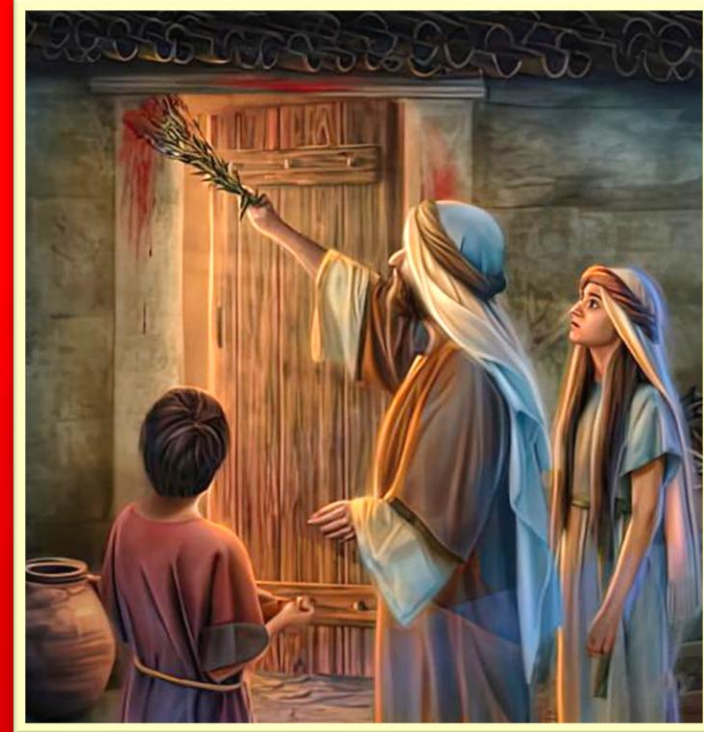
“เมื่อลูกหลานของพวกท่านถามว่า
‘พิธีนี้หมายความว่าอะไร?’ พวกท่าน
จงตอบว่า ‘เป็นการถวายสัตวบูชาปัส
กาแด่พระยาห์เวห์ผู้ทรงผ่านเว้นบ้าน
ของชนชาติอิสราเอลในอียิปต์ เมื่อ
พระองค์ทรงประหารคนอียิปต์ แต่
โปรดไว้ชีวิตครอบครัวของพวกเรา’ ”
ประชากรก็กราบลงนมัสการ”

อพยพ 12:26

ภัยพิบัติครั้งที่สิบเกิดขึ้นกับทุกคนครวในอียิปต์ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเจ้า มันไม่ได้เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน แต่ถูกประกาศล่วงหน้าหลายวัน

แท้จริงแล้ว มันเป็นการทดสอบศรัทธา ไม่มีใครจำเป็นต้องตายในคืนนั้น ทุกคนมีโอกาที่จะช่วยชีวิตบุตรหัวปีของตน

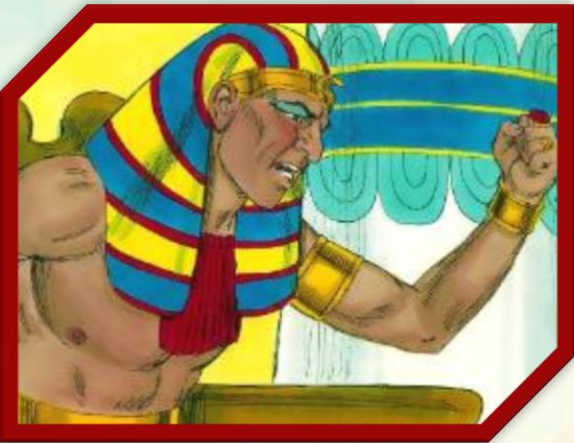
มีเพียงพระเมษโปดกเท่านั้นที่ถูกพิพากษา มีเพียงพระองค์เท่านั้นที่ต้องสิ้นพระชนม์ มีเพียงพระโลหิตของพระองค์เท่านั้นที่จะทำให้ผู้ทำลายล้างผ่านไปได้ ทำไมนะหรือ? เพราะมีเพียงพระคริสต์เท่านั้นที่ทรงช่วยให้รอด และสิ่งนี้จะถูกจดจำจากรุ่นสู่รุ่น... จนกว่าพระองค์จะเสด็จมา

- 👁 คำเตือน (อพยพ 11)
- 👁 การเตรียม (อพยพ 12:1-16)
- 👁 เลือดและเชื้อขนมปัง (อพยพ 12:17-23)
- 👁 การจดจำและคำสอน (อพยพ 12:24-28)
- 👁 ภัยพิบัติที่สิบ (อพยพ 12:29-30)

คำเตือน

“พระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า “เราจะนำภัยพิบัติมาสู่ฟาโรห์และอียิปต์อีกอย่างเดียว หลังจากนั้นฟาโรห์จะปล่อยพวกเจ้าไปจากที่นี่ เมื่อเขาปล่อยพวกเจ้าไป เขาจะไล่พวกเจ้าออกจากที่นี่จนหมดอย่างแน่นอน” อพย. 11:1

หลังจากความมืดมิดเป็นเวลาสามวัน
ฟาโรห์ทรงพระพิโรธโมเสสและห้ามมิให้
ท่านกลับเข้าไปในพระราชวัง (อพยพ
10:28)

แต่โมเสสไม่อาจเชื่อฟังคำสั่งนี้ได้ เพราะ
ชีวิตของบุตรหัวปีของฟาโรห์ตกอยู่ใน
อันตราย ในฐานะ “พระเจ้า” ของฟาโรห์
(อพยพ 7:1) โมเสสจึงต้องเตือนฟาโรห์ถึง
สิ่งที่ฟาโรห์กำลังจะทำ (อาโมส 3:7)

โมเสสเป็นผู้ที่ออกไปจากที่ประทับของฟาโรห์ด้วยความโกรธ โกรธเคืองต่อความดีอีร์และผลที่จะตามมาจากการตัดสินใจของฟาโรห์ แม้ว่าพวกเขาจะเคารพโมเสส แต่ชาวอียิปต์จำนวนมากก็ปฏิเสธที่จะฟังคำเตือนนั้น (อพยพ 11:3)

เวลาแห่งการพิพากษาเทพเจ้าของฟาโรห์มาถึงแล้ว (อพยพ 12:12):

สำหรับคนหยิ่งยโส โอหัง และชอบเอา
รัดเอาเปรียบ: การลงโทษ และพันธะที่
จะต้องคืนสิ่งที่ถูกกรรโชก

(อพยพ 11:4-5, 2)

สำหรับคนเชื่อฟังพระบัญญัติของพระ
เจ้า: ที่จะละเว้นการลงโทษ และจะได้รับ
อิสรภาพ (อพยพ 11:7-8)

การเตรียมตัว

“จงสั่งชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นว่า ในวันที่สิบเดือนนี้ ให้แต่ละคนเตรียมลูกแกะตัวหนึ่งให้ตนเองตามสกุล บ้านละหนึ่งตัว” อพย. 12:3

พระเจ้าทรงอธิบายอย่างละเอียดถึงสิ่งที่พวกเขาต้องทำเพื่อที่ผู้ทำลายจะ “ผ่านเลยผ่านไป” (เทศกาลปัสกา, ปัสกา) และบุตรหัวปีจะไม่ตาย:

พระเจ้าทรงเตรียมประชากรของพระองค์ให้เข้าใจในพระคุณของพระองค์ และนมัสการพระองค์ (อพยพ 12:27ข)

ในวันที่ 10 พวกเขาจะต้องแยกลูกแกะที่ไม่มีตำหนิไว้สำหรับแต่ละครอบครัว หรือสำหรับหลายครอบครัว (อพยพ 12:3-5)

ในวันที่ 14 เวลาพลบค่ำ พวกเขาจะต้องถวายนมแกะนั้น (อพยพ 12:6)

พวกเขาจะเอาเลือดทวงกบประตูและขอบด้านข้างประตู (อพยพ 12:7)

พวกเขาจะกินเนื้อที่อย่างสุขแล้ว พร้อมกับขนมปังไร้เชื้อและผักสด (อพยพ 12:8-10)

ขณะที่พวกเขากำลังกินอย่างรีบเร่ง พวกเขาจะต้องแต่งตัวให้พร้อมออกเดินทาง (อพยพ 12:11)

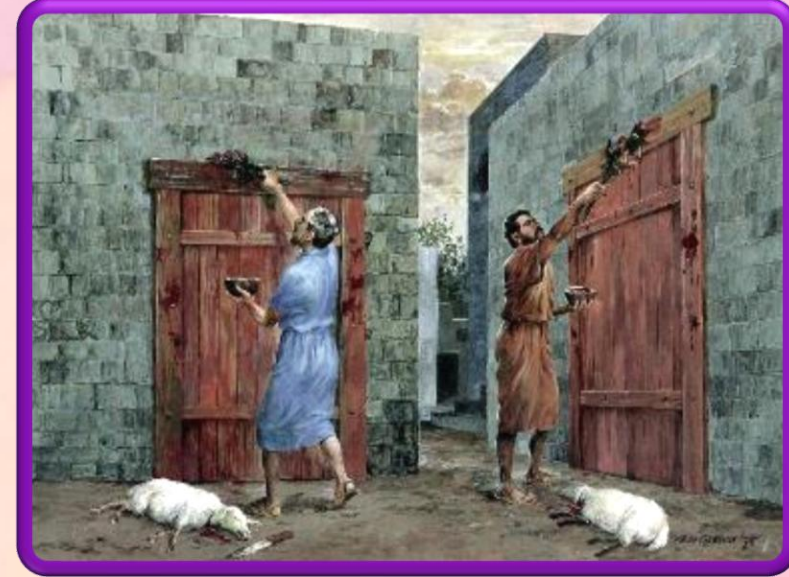
เมื่อพวกเขาออกจากอียิปต์ พวกเขาจะต้องกินขนมปังไร้เชื้อต่อไปอีกเจ็ดวัน (อพยพ 12:15)

เลือดและเชืชนมปัง

“แล้วโมเสสเรียกพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอลมาพร้อมกัน สั่งว่า “จงไปเอาลูกแกะสำหรับครอบครัวของพวกท่านมาฆ่าเป็นลูกแกะปัสกา” อพย. 12:21

ในวันที่ 14 มีสององค์ประกอบสำคัญในพิธีกรรม นั่นคือ เลือดและเชืชนมปัง

พวกเขาจะต้องกำจัดเชืชนมปังออกจากบ้านและอบขนมปังโดยไม่ใช้เชืชนมปัง (ขนมปังไร้เชื้อ) เนื่องจากใกล้จะถึงเวลาต้องจากไป พวกเขาจึงไม่มีเชืชนมปังในช่วงเริ่มต้น (อพยพ 12:17-20) เชืชนมปังนี้เป็นสัญลักษณ์ของความบาป และขนมปังไร้เชื้อเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์ (1 โครินธ์ 5:6-8; 2 โครินธ์ 5:17)

ต้นหญ้าที่ใช้ประพรมเลือด (อพยพ 12:22) เป็นสัญลักษณ์ของการชำระบาป (สดุดี 51:7)

โลหิตเป็นองค์ประกอบแห่งความรอด โลหิตเป็นตัวแทนของพระโลหิตของพระเยซู ซึ่งพระองค์ทรงหลั่งบนไม้กางเขน เพื่อว่าในวันพิพากษา พระเจ้าจะ “ผ่านเลยพ้น” และนำการพิพากษาของเราไป (1 ยอห์น 1:7; 2:1-2)

การจดจำและคำสอน

“ท่านทั้งหลายจงถือคำสั่งนี้ให้เป็นกฎาวรของพวกท่านและของลูกหลานพวกท่าน” อพย. 12:24

แม้กระทั่งก่อนที่พวกเขาจะออกจากอียิปต์ พระเจ้าทรงสอนครอบครัวชาวฮีบรูให้รักษาประวัติศาสตร์ของตนไว้โดยการเล่าให้ลูกหลานฟังทุกปี (อพยพ 12:24-27)

นับแต่นั้นเป็นต้นมา เทศกาลปัสกาจะเป็นการเฉลิมฉลองของครอบครัว เป็นโอกาสที่พ่อแม่จะได้ถ่ายทอดความรู้ของพระเจ้าให้แก่ลูกหลาน

เรื่องราวของการปลดปล่อยต้องได้รับการอธิบายอย่างละเอียดและด้วยมุมมองของพวกเขาเอง (เฉลยธรรมบัญญัติ 26:5-9)

เรื่องนี้เป็นบทเรียนพิเศษอย่างยิ่งสำหรับเรา เราต้องถ่ายทอดความเชื่อของเราให้แก่ลูกหลาน เราต้องบอกพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ ไม่เพียงแต่ในประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่รวมถึงในชีวิตของเราด้วย เราต้องกราบไหว้และนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (อพยพ 12:27)

ภัยพิบัติที่สิบ

“ในเวลาเที่ยงคืน พระยาห์เวห์ทรงประหารบุตรหัวปีทุกคนในแผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่พระราชบุตรหัวปีของฟาโรห์ผู้ประทับบนบัลลังก์ จนถึงบุตรหัวปีของนักโทษที่อยู่ในคุกมืด ทั้งลูกหัวปีของสัตว์เลี้ยงทุกตัว” อพย. 12:29

ฟาโรห์ทรงบัญชาให้สังหารเด็กชายชาวฮีบรูทุกคนโดยไม่มีข้อยกเว้น (อพยพ 1:22) พระเจ้าทรงกำหนดเงื่อนไขให้เฉพาะบุตรหัวปีตายเท่านั้น (อพยพ 12:29) ในบ้านทุกหลังที่ไม่มีการเจิมด้วยเลือดลูกแกะ จะมีผู้เสียชีวิตอย่างน้อยหนึ่งคน (อพยพ 12:30)

การพิพากษาของพระเจ้าได้ตกอยู่กับเทพเจ้าอียิปต์อย่างเต็มกำลัง ซึ่งฟาโรห์เป็นตัวแทนของเทพเจ้าเหล่านั้น (อพยพ 12:12)

ไม่มีเทพเจ้าอียิปต์องค์ใดยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ และฟาโรห์ก็ไม่สามารถทำอะไรเพื่อป้องกันภัยพิบัตินี้ได้

เช่นเดียวกับฟาโรห์ บาปของเราอาจส่งผลเสียต่อผู้อื่นได้ แต่เช่นเดียวกับโมเสส ความซื่อสัตย์และความมั่นคงของเราสามารถช่วยคนจำนวนมากได้

“พวกเขาถูกสั่งให้แยกตัวและลูก ๆ ออกจากชาวอียิปต์ และรวบรวมพวกเขาเข้าไปอยู่ในบ้านของตน เพราะหากพบว่ามีชาวอิสราเอลคนใดในบ้านของชาวอียิปต์ พวกเขาจะล้มตายด้วยมือของทูตสวรรค์ผู้ทำลาย พวกเขายังได้รับคำสั่งให้ถือเทศกาลปัสกาเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ เมื่อลูกหลานของพวกเขาถามถึงความหมายของการถือพิธีกรรมเช่นนี้ พวกเขาก็จะเล่าให้ลูก ๆ ของพวกเขาฟังถึงการพิทักษ์รักษาอันน่าอัศจรรย์ของพวกเขาในอียิปต์ เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทำลายได้ออกไปในเวลากลางคืนเพื่อสังหารลูกหัวปีของมนุษย์และลูกหัวปีของสัตว์ร้าย ทูตสวรรค์ผู้ทำลายล้างได้ผ่านบ้านของพวกเขาไป และไม่มีชาวอียิปต์คนใดถูกฆ่าตายถ้ามีเครื่องหมายที่ทาด้วยเลือดติดอยู่ที่วงกบประตู [...] พวกเขา [ชาวอียิปต์บางคน] ขอร้องให้ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในบ้านของชาวอิสราเอลพร้อมกับครอบครัวของพวกเขา ในคืนอันน่าสะพรึงกลัวนั้น เมื่อทูตสวรรค์ของพระเจ้าจะฆ่าลูกหัวปีของชาวอียิปต์ พวกเขาเชื่อมั่นว่าเทพเจ้าที่พวกเขาเคารพบูชา นั้นไร้ความรู้ และไม่มีอำนาจที่จะช่วยหรือทำลายได้ ชาวอิสราเอลต้อนรับชาวอียิปต์ผู้ศรัทธาเข้าบ้านของพวกเขา”